

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي هَدَانَا لِهَذَا وَمَا كُنَّا لِنَشْكُرَهُ لَوْلَا رَحْمَتُ اللَّهِ عَلَيْنَا لَكُنَّا مِنَ الْخَاسِرِينَ

دانشگاه پیام نور

پایان نامه برای دریافت درجه کارشناسی ارشد

رشته ریاضی

دانشکده علوم

گروه علمی ریاضی

عنوان پایان نامه :

چه موقع یک تابع خطی ضربی است

استاد راهنما :

فریبا ارشاد

استاد مشاور :

بهمن یوسفی

نگارش :

سید صاحب معصومی

بهمن ماه 1388

دانشگاه پیام نور

بسمه تعالی

تصویب پایان نامه

پایان نامه تحت عنوان : چه موقع یک تابعک خطی ضربی است

که توسط سید صاحب معصومی در مرکز شیراز تهیه و به هیأت داوران ارائه گردیده است مورد تأیید می باشد. تاریخ دفاع : 1388/11/29 نمره : 17/75 (هفده وهفتادوینج) درجه ارزشیابی: خوب

اعضای هیئت داوران :

<u>امضاء</u>	<u>مرتبہ علمی</u>	<u>هیأت داوران</u>	<u>نام و نام خانوادگی</u>
	استادیار	استادراهنما	1. دکتر فریبا ارشاد
	استاد	استاد مشاور	2. دکتر بهمن یوسفی
	استاد یار	استاد داور	3. دکتر صدیقه جاہدی
	دانشیار	نماینده تحصیلات تکمیلی	4. دکتر حسین توللی

سپاسگزاری

با تشکر و سپاس از استاد بزرگوار سرکار خانم دکتر ارشاد که با اندیشه و فکر خود

اندیشه کردن را آموخت .

فهرست مطالب

صفحه

عنوان

چکیده

۱

فصل اول:

۳

۱. ۱ : مقدمه

۸

۱. ۲ : تابعك هاي خطي ضربی روی جبرهاي باناخ

۱۴

۱. ۳ : قضیه گلیسیون - کاهانه - زلازکو. (G-K-Z)

فصل دوم:

۱۹

۲. ۱ : زیر فضاهاي با همبعد متناهي در يك جبر باناخ

۳۰

۲. ۲ : خاصیت $P(k,n)$ برای جبرهاي باناخ

فصل سوم:

۳۷

۳. ۱ : قضایای معادل با قضیه گلیسیون - کاهانه - زلازکو

۴۲

۳. ۲ : چه موقع يك تابعك خطي ضربی است

ضمیمه:

۵۰

واژه نامه انگلیسی به فارسی

۵۲

منابع

چکیده:

چه وقت یک تابع خطی ضربی است

به وسیله ی :

سید صاحب معصومی

پایان نامه ای که در پیش رو دارید حاوی سه فصل می باشد که در فصل اول مقدمات و تابعک های ضربی روی جبرهای باناخ و قضیه گلیسیون - کاهانه - زلازکو (G.K.Z) را ملاحظه خواهید کرد و در فصل دوم در بخش اول زیر فضاهای باهمبند متناهی و در بخش دیگر آن خاصیت $P(k,n)$ برای جبرهای باناخ را می بینید و اما در فصل سوم قضایای معادل با قضیه (G.K.Z) و همچنین در بخش پایانی آن شرایطی را بررسی می کنیم در خصوص اینکه چه موقع یک تابع خطی ضربی است. امید است مورد پسند قرار گیرد.

فصل اول

مقدمات

۱-۱-۱ تعریف: هر جبر مختلط یک فضای برداری روی میدان مختلط است که در آن یک ضرب تعریف شده است که دارای خواص زیر است.

به ازای هر x, y, z در A داریم

$$(x+y)z = xz + yz \quad \text{ب}$$

$$(xy)z = x(yz) \quad \text{الف}$$

$$x(y+z) = xy + xz \quad .$$

به ازای هر x, y در A و اسکالر a اسکالر $a(xy) = x(ay) = (ax)y$ ت

2-1-1 تعریف: هرگاه یک نرم در A موجود باشد که A را به یک فضای خطی نرم دار مبدل کرده

و در نامساوی $(x, y \in A)$ $\|x \cdot y\| \leq \|x\| \cdot \|y\|$ صدق کند آنگاه A یک جبر مختلط نرم دار است.

3-1-1 تعریف: اگر در جبر باناخ A به ازای هر $x, y \in A$ ، $xy = yx$ آنگاه A را تعویض پذیر

گویند (در این پایان نامه)

4-1-1 تعریف: اگر جبر مختلط نرم دار A یک فضای متری تام باشد یعنی A یک فضای باناخ

باشد، آنگاه A را یک جبر باناخ گویند.

چند مثال:

مثال 1. فرض کنید $A = C(X)$ که در آن X یک فضای فشرده باشد. با نرم سوپریم و ضرب نقطه

به نقطه معمولی توابع، $(fg)(x) = f(x).g(x)$ ، یک جبر باناخ تعویض پذیر یکدار می باشد.

مثال 2. $C_0(R^1)$ یک جبر باناخ تعویض پذیر است که یکدار نیست.

مثال 3. مجموعه تمام عملگرهای خطی بر R^k با نرم عملگر با جمع و ضرب تعریف شده بوسیله،

$$(A + B)x = Ax + Bx \quad , \quad (AB)(x) = A(Bx)$$

$$\|A\| = \text{Sup}\{\|Ax\| : \|x\| \leq 1\} \quad \text{و}$$

در سرتا سر این نوشتار منظور از جبر باناخ، جبر باناخ روی میدان اعداد مختلط است که یکدار نیز می

باشد مگر آنکه خلاف آن ذکر شده باشد.

5-1-1 تعریف: در جبر باناخ A ، عنصر $x \in A$ را معکوس پذیر گویند هرگاه $y \in A$ باشد به

طوری که $yx = xy = 1$. این عنصر y را با x^{-1} نمایش می دهیم.

6-1-1 تعریف: در جبر باناخ A ، طیف $x \in A$ را با $S(x)$ نشان می دهیم که به صورت زیر

تعریف می شود.

$$S(x) = \{I \in \phi : \text{وارون پذیر نباشد} : I.1 - x\}$$

برای مثال، اگر X فشرده باشد و $f \in C(X)$ آنگاه $f(X)$ $S(f) = f(X)$.

7-1-1 تعریف: به ازای هر $x \in A$ شعاع طیفی $r(x)$ را بصورت زیر تعریف

می کنیم

$$r(x) = \sup\{|I|, I \in S(x)\}$$

1-1-8 قضیه [28]: $s(x)$ به ازای هر $x \in A$ فشرده و ناتهی است

1-1-9 تبصره [2]: $s(x)$ به فضای A وابسته است. مثلاً فرض کنید B بست یکنواخت

چند جمله ایها در $A = C(\partial D)$ باشد ($\partial D = \{z \in \mathcal{C} : |z|=1\}$) در این صورت $s_A(z) = \partial D$ و

$$s_B(z) = \overline{D}$$

شکل کلی تر مثال بالا در قضیه 1-1-14 بیان شده است. قبل از آن به تعاریف زیر نیازمندیم:

1-1-10 تعریف: می گوئیم a مولد جبر باناخ B است هرگاه B کوچکترین جبر باناخ

شامل a باشد در حقیقت مجموعه $\{p\}$ یک چند جمله ای است: $p(a)$ در B چگال باشد.

1-1-11 مثال: اگر A جبر باناخ تولید شده توسط f و B جبر باناخ تولید شده

توسط $mf + l.1$ جایی که $m, l \in \mathcal{C}$ باشد، آنگاه $A = B$ زیرا $l.1 \in A$ و $m.1$ سپس $l.1 + mf \in A$

لذا $B \subset A$.

همچنین $-l.1 \in B$ پس $f = \frac{1}{m}((mf + l.1) - l.1) \in B$ پس $A \subset B$.

1-1-12 تعریف: فرض کنیم $K \subset \mathcal{C}$ فشرده باشد در این صورت «غلاف محدب

چند جمله ای K (*Polynomially convex hull*) به صورت زیر تعریف می شود.

$$\hat{K} = \{z \in \mathcal{C} : |p(z)| \leq \|p\|_K, p \text{ برای هر چند جمله ای}\}$$

که در آن $\|\cdot\|_K$ نرم سوپریمم روی K می باشد.

1-1-13 قضیه [2]: فرض کنید K زیر مجموعه فشرده \mathcal{C} باشد آنگاه K برابر اجتماع K با مولفه

های همبندی کراندار $K \setminus \mathcal{C}$ است.

1-1-14 قضیه [2]: اگر A یک جبر باناخ و $B \subset A$ جبر باناخ با مولد a باشد.

$$\text{آنگاه } s_B(a) = \hat{s}_A(a).$$

1-1-15 تعریف ایده آل: زیر مجموعه I از جبر تعویض پذیر A یک ایده آل است اگر:

الف) زیر فضای A (به مفهوم فضای برداری) باشد.

ب) هرگاه $x \in A$ و $y \in I$ آنگاه $xy \in I$.

اگر $A \neq I$ آنگاه I یک ایده آل حقیقی است. ایده آل ماکسیمال ایده آل حقیقی است، که در هیچ

ایده آل حقیقی بزرگتر قرار ندارد. هیچ ایده آل حقیقی شامل یک عنصر معکوس پذیر نیست.

1-1-16 قضیه [28]: اگر A جبر باناخ باشد، هر ایده آل ماکسیمال بسته است.

1-1-17 تعریف: فرض کنید A یک حلقه یکدار (تعویض پذیر) باشد آنگاه اشتراک تمام ایده آل

های چپ ماکسیمال را با $Rad(A)$ نمایش می دهند.

هرگاه $Rad(A) = \{0\}$ ، A را نیمه ساده می نامیم.

1-1-18 تعریف: اگر A یک جبر باناخ باشد، یک تابع خطی c روی A را یک تابع خطی

ضربی می گوئیم هرگاه به ازای هر $x, y \in A$ $c(xy) = c(x).c(y)$ و $c \neq 0$ و این شرط معادل این

است که بگوئیم $c(1) = 1$ زیر $c(1) = c(x).c(1)$

اگر c یک تابع خطی ضربی روی A باشد به راحتی می توان بررسی کرد که برای هر

$$c(x) \in s(x), x \in A.$$

اگر $(x - c(x).1)y = 1$ آنگاه باید $c(1) = 0$ و این غیر ممکن است.

در نتیجه $\|x\| \leq r(x) \leq c(x)$. بنابراین c یک تابعک خطی ضربی پیوسته و با نرم 1 است.

1-1- ۱۹ **تعریف تبدیل گلفاند:** فرض کنیم A یک جبر باناخ تعویض پذیر یکدار و $m(A)$

مجموعه تمام تابعک های خطی ضربی A باشد به ازای هر $f \in A$ یک تبدیل خطی مانند \hat{f} روی $m(A)$

چنان تعریف می کنیم که برای هر $h \in m(A)$ داشته باشیم $\hat{f}(h) = h(f)$. \hat{f} را تبدیل گلفاند f

می نامیم

در قضیه بعد A را یک جبر باناخ تعویض پذیر فرض کرده ایم.

1-1- ۲۰ **قضیه:** هر ایده آل ماکسیمال M از A هسته یک $h \in M(A)$ است.

اثبات: وقتی M ایده آل ماکسیمال است آنگاه $\frac{A}{M}$ میدان است چون M بسته است. [16-1-1]

$\frac{A}{M}$ یک جبر باناخ است بنابراین یک، یک ریختی مانند j از $\frac{A}{M}$ به میدان مختلط \mathbb{C} وجود دارد.

هرگاه $h = j \circ j$ که در آن j نگاشت طبیعی از A به روی $\frac{A}{M}$ است، آنگاه $h \in m(A)$ و $\ker h = M$.

1-1- 21 **تعریف فضای هاسدورف:** فضای توپولوژیک X را یک فضای هاسدورف گوئیم

هرگاه برای هر $p, q \in X$ ($p \neq q$) مجموعه های باز V, U وجود داشته باشد به

$$U \cap V = \emptyset, p \in U, q \in V$$

1-1- 22 **مثال:** هر فضای متری یک فضای هاسدورف است.

1-1- 23 **تعریف:** گوئیم زیر فضای M از جبر باناخ A دارای همبعد n است هرگاه $\dim \frac{A}{M} = n$.

1-1-24 **تعریف:** فضای توپولوژیک X را یک فضای فشرده موضعی گویند هرگاه هر نقطه فضا همسایگی با بست فشرده داشته باشد یعنی هر $p \in X$ همسایگی مانند V داشته باشد بطوریکه \bar{V} فشرده باشد.

1-1-25 **تعریف:** مجموعه E را یک فضای توپولوژیک S فشرده گویند هرگاه E اجتماع شمارش پذیری از مجموعه های فشرده باشد.

1-1-26 **تعریف:** جبر $A(D)$ (disc algebra) فضای تمام توابعی است که روی $D = \{z \in \mathbb{C} : |z| < 1\}$ تحلیلی و روی \bar{D} پیوسته می باشند.

1-1-27 **قضیه (بئر) [28]:** اگر فضای متریک تام و ناتهی X اجتماع شمارایی از مجموعه های بسته باشد آنگاه حداقل یکی از آنها دارای درون ناتهی است. به عبارت دیگر اگر X فضای متریک کامل باشد آنگاه اشتراک هر گردایه شمارا از مجموعه های باز چگال در X ، خود نیز در X چگال است.

1-2 تابع های خطی ضربی روی جبرهای باناخ:

• برای جبر $C[0,1]$ از همه توابع پیوسته تعریف شده روی قطعه یکه $[0,1]$ ، هر تابع خطی

ضربی برابر با $-d(x)$ تابع ارزیابی (سنجش) در نقطه $x \in [0,1]$ است [4]

$$[d_x(f) = f(x)]$$

برای جبر $H^\infty(D)$ از همه توابع تحلیلی کراندار تعریف شده روی قرص یکه باز

$\{z \in D = \{z : |z| < 1\}\}$ ، تابعهای d_z ، به وضوح خطی و ضربی هستند اما همچنین

مجموعه بزرگی از دیگر تابع های ضربی خطی وجود دارد که به مرز D مربوط می شود [5]

• برای جبر گروهی $L^1(T)$ از توابع انتگرال پذیر روی دایره یکه T ، با ضرب پیچش، هر تابع

خطی ضربی با یک عضو از دوگان Z (مجموعه اعداد صحیح) داده می شود [2]

• برای جبر عملگری $B(X)$ از همه نگاشت های خطی کراندار روی یک فضای باناخ داده شده

X مجموعه $m(B(X))$ برای بسیاری از فضاهای باناخ کلاسیک شامل فضاهای هیلبرت خالی

است اگر چه برای برخی فضاهای باناخ ممکن است $m(B(X))$ بطور شگفت آور بزرگ باشد

فضای تمام تابع های خطی کراندار روی جبر باناخ A را با A^* نمایش می دهیم.

قضیه زیر توسط آپوتی (Aupetit) اثبات شده است آنرا مجدداً بیان می کنیم؛

1-2-1 قضیه: فرض می کنیم A یک جبر باناخ یکدار باشد آنگاه $c \in A^*$ یک تابع خطی ضربی

است، اگر و تنها اگر برای هر $x \in A$ ، $c(x) \in S(x)$.

اثبات: فرض کنیم که برای هر $x \in A$ ، $c(x) \in S(x)$ به ویژه $c(1) \in S(1)$. بنابراین $c(1) = 1$.

فرض می کنیم برای هر $n \geq 2$ ، $p(I) = c(I \cdot 1 - x)^n$ ، به وضوح p یک چند جمله ای از درجه n و

دارای n ریشه $I_n, I_{n-1}, \dots, I_2, I_1$ است داریم؛

$I_i \in S(x)$ (زیرا برای هر چند جمله ای P ، $o = p(I_i) = c(I_i \cdot 1 - x)^n \in S(I_i \cdot 1 - x)^n$)

داریم $(P(x)) = P(S(x))$ و بنابراین $|I_i| \leq r(x)$.

همچنین

$$p(I) = I^n - nc(x)I^{n-1} + \binom{n}{2}c(x^2)I^{n-2} + \dots + (-1)^n c(x^n)$$

$$= \prod_{i=1}^n (I - I_i).$$

$$\sum_{i=1}^n I_i = nC(x) \quad \sum_{1 \leq i < j \leq n} I_i I_j = \binom{n}{2} C(x^2).$$

بنابراین

پس

$$\begin{aligned} \left(\sum_{i=1}^n I_i\right)^2 &= \sum_{i=1}^n I_i^2 + 2 \sum_{1 \leq i < j \leq n} I_i I_j \\ &= \sum_{i=1}^n I_i^2 + n(n-1)C(x^2) \\ (nC(x))^2 &= \sum_{i=1}^n I_i^2 + n(n-1)C(x^2). \end{aligned}$$

در نتیجه

$$n^2 (C(x))^2 - n^2 C(x^2) = \sum_{i=1}^n I_i^2 - nC(x^2).$$

بنابراین

$$\begin{aligned} |n^2 (C(x))^2 - C(x^2)| &= \left| \sum_{i=1}^n I_i^2 - nC(x^2) \right| \\ &\leq \sum_{i=1}^n |I_i|^2 + n |C(x^2)| \\ &\leq \sum_{i=1}^n r(x)^2 + n |C(x^2)|. \end{aligned}$$

پس

$$|C(x)^2 - C(x^2)| \leq (r(x)^2 + |C(x^2)|) \times \frac{1}{n}.$$

لذا برای هر $x \in A$ ،

$$|C(x)^2 - C(x^2)| = 0$$

در نتیجه،

$$c(x)^2 = c(x^2)$$

گیریم $x, y \in A$ پس؛

$$c((x+y)^2) = c(x^2 + y^2 + xy + yx) \quad (1) \quad \text{از طرفی}$$

$$= c(x^2) + c(y^2) + c(xy + yx)$$

$$c((x+y)^2) = (c(x+y))^2$$

$$= (c(x) + c(y))^2$$

$$= c(x)^2 + c(y^2) + 2c(x).c(y) \quad (2)$$

بنابراین از رابطه 1 و 2 نتیجه می گیریم که،

$$c(xy + yx) = 2c(x).c(y) \quad (3)$$

حال اتحاد

$$(ab - ba)^2 + (ab + ba)^2 = 2[a(bab) + (bab)a]$$

نتیجه می دهد که،

$$(c(ab - ba))^2 + 4c(a)^2 . c(b)^2 = 4c(a).c(bab)$$

با قراردادن $a = x - c(x)$ داریم $c(a) = 0$ حال اگر $b = y$ آنگاه $c(ay) = c(ya)$ و بنابراین

$$. c(xy) = c(x).c(y) \text{ می شود که } (3) \text{ نتیجه می شود}$$

2-2-1 قضیه: فرض کنید A یک جبر باناخ تعویض پذیر باشد آنگاه خواص زیر را داریم:

(i) $c \rightarrow \ker c$ یک نگاشت دو سویی از مجموعه تابع های خطی ضربی A به روی

مجموعه ایده آل های ماکسیمال A تعریف می کند.

(ii) برای هر $x \in A$ داریم $\{c(x) : A \text{ روی } C \text{ ضربی}\} = S(x)$.

اثبات (i): اگر c یک تابع خطی ضربی از A باشد به وضوح $\ker c$ یک ایده آل A است. و آن ایده آل

ماکسیمال است، زیرا $\dim \frac{A}{\ker c} = 1$. برعکس اگر I یک ایده آل ماکسیمال از A باشد آنگاه بنا به

قضیه 1-1-20، هسته یک تابع خطی ضربی خواهد بود. اگر $\ker c_1 = \ker c_2$ آنگاه چون

$$c_1(1) = c_2(1) = 1 \text{ نتیجه می گیریم که } c_1 = c_2 \text{ بنابراین نگاشت قبلی یک نگاشت دوسویی است.}$$

(ii) اگر c یک تابع خطی ضربی باشد آنگاه قبلاً نشان دادیم که $(x - c(x), 1)$ معکوس پذیر نیست.

برعکس، اگر $x - I, 1$ معکوس پذیر نباشد آنگاه $(x - I, 1)A$ یک ایده آل است که در ایده آل ماکسیمال

مانند I مشمول است. با استفاده از (i) یک تابع خطی ضربی c_0 موجود است که $\ker c_0 = I$

$$\text{بنابراین } c_0((x - I, 1), 1) = c_0(x) - I = 0 \text{ و بنابراین (ii) اثبات شده است.}$$

۱-۲-۳ توضیح: این قضیه نتیجه می دهد که مجموعه تابع های خطی

ضربی A یعنی $m(A)$ ، تهی نیست. همچنین آن نتیجه می دهد که در حالت تعویض پذیری رادیکال A با

مجموعه اعضای شبه پوچ توان (یعنی عناصری چون $a \in A$ بطوریکه $r(a) = 0$) آن برابر است. در

حقیقت اگر داشته باشیم $r(x) = 0$ آنگاه، $c(x) = 0$ برای هر $c \in M(A)$. در نتیجه $c(xy) = 0$ برای

$$\text{هر } y \in A \text{ بنابراین } r(xy) = 0 \text{ و طبق قضیه ای در [1]، } A \text{ rad} \in x.$$

۱-۲-۴ قضیه: فرض کنیم K یک مجموعه فشرده باشد و $A = C(K)$ آنگاه $m(A)$ می تواند با K

یکی شود.

اثبات: برای هر $x \in f$ ، $f \rightarrow f(x)$ یک تابع خطی ضربی روی A می باشد که با c_x نشان داده می

شود و برآورد (evaluation) در x نامیده می شود. از آنجا که A نقاط K را جدا می کند آنگاه

$$x \rightarrow c(x) \text{ یک نگاشت نشاننده از } K \text{ بتوی } m(A) \text{ است.}$$

حال ثابت می کنیم که برای هر $c \in m(A)$ ، x در K هست که $c = c_x$.

فرض می کنیم این درست نباشد و فرض می کنیم برای هر $x \in K$ $c_x \neq c$. بنابراین برای هر

$x \in K$ $f_x \in A$ موجود است بطوریکه $f_x(x) \neq 0$ و $c(f_x) = 0$. مجموعه $V_x = \{y \in K : f_x(y) \neq 0\}$ ها

یک پوشش باز از K را تشکیل می دهد. بنابراین $x_1, x_2, \dots, x_n \in K$ وجود دارد بطوریکه اگر قرار

دهیم $f_i = f_{x_i}$ آنگاه برای هر $i = 1, 2, \dots, n$ ، $c(f_i) = 0$ و برای هر $x \in K$ یک i ($1 \leq i \leq n$) موجود است

بطوری که $f_i(x) \neq 0$.

فرض کنیم $g = f_1 \bar{f}_1 + \dots + f_n \bar{f}_n$ آنگاه $c(g) = 0$ و برای هر $x \in K$ $g(x) > 0$ در نتیجه $g^{-1} \in C(K)$

که یک تناقض است. چون خواهیم داشت $c(1) = 0$. بنابراین $x \rightarrow c_x$ یک دوسویی از K بر روی $m(A)$

است.

۵-۲-۱ گزاره: اگر T یک تابع خطی روی جبر A باشد. T ضربی است اگر و تنها اگر برای

$$T(x^2) = (T(x))^2 \quad x \in A \text{ هر}$$

اثبات: اگر T ضربی باشد، برای هر $x \in A$ $T(x^2) = T(x)T(x) = (T(x))^2$ حال فرض کنیم برای

هر $x \in A$ $T(x^2) = (T(x))^2$ مانند اثبات قضیه 1-2-1، می توان نشان داد T ضربی است.

گزاره 5-2-1 یک گزاره صرفاً جبری است. گزاره بعدی یک نتیجه جالب آنالیزی از یک فرض جبری

است.

6-2-1 گزاره: اگر T یک تابع خطی روی جبر باناخ A و $T(1) = 1$ و برای $x \in A$

$$T(x^2) = (T(x))^2،$$

آنگاه T پیوسته است.

اثبات: چون $T(x^2) = (T(x))^2$ پس بنا به گزاره 1-2-5، T ضربی است. پس هیچ عنصر وارون پذیری

در $\ker(T)$ وجود ندارد. در غیر این صورت اگر $x \in \ker(T)$ وارون پذیر باشد، $xx^{-1} = 1$ پس

$$0 = T(x)T(x^{-1}) = 1 \quad \text{در نتیجه برای هر } x \in \ker(T) \text{ و هر } I \neq 0 \in \mathcal{C} \text{، } \frac{x}{I} \in \ker(T).$$

پس $|1 - \frac{x}{I}| \geq 1$ در نتیجه

$$|I \cdot 1 - x| \geq I = |T(I \cdot 1 - x)| \quad ; \quad x \in \ker(T), 0 \neq I \in \mathcal{C} \quad (1)$$

حال فرض کنیم $y \in A$ ، $x = y - T(y)$ ، $I = T(y)$ پس $y = I \cdot 1 + x$ در نتیجه بنا به

رابطه (1) برای هر $y \in A$ $|T(y)| \leq |y|$ پس T پیوسته است.

1-3 قضیه گلیسون - کاهانه زلازکو:

فرض کنید A یک جبر باناخ مختلط جابجایی و یکدار باشد. گلیسیون ($A.M, Gleason$) در سال

1967 [6] و دو ریاضیدان دیگر بنامهای کاهانه ($J.P.Kahane$) و زلازکو ($Z.Zelazko$) بطور مستقل در

سال 1967 [14] ثابت کردند که اگر M یک زیر فضای A باشد به طوریکه هم بعد آن یک آنگاه M

یک ایده آل است اگر و فقط اگر M تنها شامل عناصر وارون ناپذیر باشد. یک باشد تناظر یک به یک

بین زیر فضاهای A با هم بعد یک و زیر فضاهای A^* (دوگان A) با بعد یک وجود دارد. بنابراین می توان

نشان داد که مطلبی که سه ریاضیدان فوق اثبات کردند معادل این است که هرگاه $f \in A^*$ ، آنگاه ضربی

است اگر و فقط اگر برای هر $x \in A$ ، $f(x) \in \mathcal{S}(x)$.

1-3-1 قضیه: اگر A یک جبر باناخ یکدار و M یک زیر فضای A با هم بعد یک باشد اگر هیچ یک

از عناصر M وارون پذیر نباشند، آنگاه M یک ایده آل ماکسیمال است.

توجه کنید در قضیه فوق ماکسیمال بودن M نتیجه بدیهی از فرض $\dim\left(\frac{A}{M}\right) = 1$ است. پس قسمت مهم قضیه ایده آل بودن M می باشد.

اثبات: به کمک قضیه 1-2-1 این قضیه را اثبات می کنیم. چون $\text{Codim } M = 1$ و M شامل هیچ عنصر وارون پذیری نیست پس M بسته است. از طرفی چون همبعد آن یک است پس تابع خطی مانند F بر A وجود دارد که $M = \ker F$ ، چون $1 \notin M$ ، پس $a = F(1) \neq 0$.

بنابراین $F\left(\frac{F}{a}\right) = 1$ و $\ker F = \ker \frac{F}{a}$. پس بدون آنکه به کلیت مطلب خللی وارد شود می توان

فرض کرد که $F(1) = 1$ و در نتیجه برای هر $x \in A$ داریم:

$$F(F(x)1-x) = 0 \Rightarrow F(x)1-x \in M.$$

بنابراین با توجه به فرض $F(x)1-x$ وارون پذیر نیست و در نتیجه برای هر $x \in A$ ، $F(x) \in S(x)$ و با توجه به قضیه 1-2-1، F ضربی و در نتیجه $\ker F$ یک ایده آل است.

از این به بعد این قضیه را با $G.K.Z$ نمایش می دهیم. قضیه زیر را به کمک قضیه $G.K.Z$ اثبات می کنیم. در نتیجه قضیه 1-2-1 و $G.K.Z$ معادل خواهند شد.

۱-۳-۲ قضیه: تابع خطی F بر جبر باناخ A ضربی است هر گاه برای هر

$$F(x) \in S(x), x \in A$$

اثبات:

قرار دهید $M = \ker F$. چون $F(x) \in S(x)$ پس $F(1) = 1$ و در نتیجه $F(x)1-x \in M$.

بنابراین $\text{Codim } M = 1$ و M نیز یک زیر فضای بسته است. هر گاه $x, x \in M$ نمی تواند وارون

پذیر باشد زیرا $F(x) \in S(x), F(x) = 0$. پس با توجه به قضیه $G.K.Z$ ، M یک ایده آل